

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

วิชาชีพบัญชีถือเป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกส่วน ทั้งภาคเอกชน ภาครัฐบาล และภาครัฐวิสาหกิจ ทั้งกิจการที่มุ่งหวังผลกำไรและกิจการที่ไม่มุ่งหวังผลกำไร เพราะการดำเนินงานในทุกด้านจำเป็นต้องใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีช่วยในการตัดสินใจ ทำให้นักบัญชีมีบทบาทในการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้สนใจทั่วไป วิชาชีพบัญชีจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สำหรับวิชาชีพบัญชีของประเทศไทยได้มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง โดยมีสภาวิชาชีพบัญชีขึ้นมา และได้มีการตราพระราชบัญญัติวิชาชีพ พ.ศ. 2547 ขึ้น มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา

เหตุผลสำคัญของการตราพระราชบัญญัติวิชาชีพ พ.ศ. 2547 ขึ้นมาก็เพื่อต้องการจะให้ผู้ประกอบการวิชาชีพทั้งหมดอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาวิชาชีพ เช่นเดียวกับสภาวิชาชีพอื่น ๆ เช่น แพทยสภา เติบั่นทันตยสภา สภาวิศวกร เป็นต้น ที่มีการควบคุมดูแลกันเอง โดยมีวัตถุประสงค์หลักที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้ (นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ, 2548: 48)

1. เพื่อให้เป็นศูนย์รวมของผู้ประกอบวิชาชีพและส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นแนวทางและมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งให้ความรู้และพัฒนาส่งเสริมวิชาชีพให้เกิดความเชื่อมั่นต่อสังคมและประเทศชาติ

2. เพื่อให้ผู้ประกอบการวิชาชีพมีคุณภาพและมาตรฐาน อีกทั้งยังมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ

3. เพื่อให้มีการควบคุมจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ
ผลของพระราชบัญญัติวิชาชีพ พ.ศ. 2547 ทำให้ผู้ทำบัญชีที่รับทำบัญชีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติวิชาชีพ พ.ศ. 2547 ใช้นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ ส่วนผู้ทำบัญชีที่รับทำบัญชีหลังจากพระราชบัญญัติวิชาชีพ พ.ศ. 2547 บังคับใช้ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนต่อสภาวิชาชีพภายใน 30 วันหลังจากการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำบัญชีที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

ภายใต้พระราชบัญญัติวิชาชีพการบัญชีฉบับนี้ ได้สงวนวิชาชีพในด้านการทำบัญชีให้กับผู้ประกอบการวิชาชีพไว้โดยเฉพาะ ซึ่งผู้ทำบัญชีที่จะลงชื่อในงบการเงินของกิจการต้องขึ้นทะเบียนหรือได้รับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ผู้ทำบัญชีที่ได้รับ

ผลกระทบจากพระราชบัญญัติวิชาชีพการบัญชีฉบับนี้ อาทิ ผู้ทำบัญชีจะต้องขึ้นทะเบียนกับสภาวิชาชีพบัญชีโดยเสียค่าบำรุงสมาชิกแล้ว ผู้ทำบัญชียังต้องเข้ารับการอบรมหลักสูตรการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพ (Continuing Professional Development: CPD) ทำให้ผู้ทำบัญชีต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้นอีก โดยประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพผู้ทำบัญชี พ.ศ. 2547 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป กำหนดให้ผู้ทำบัญชีต้องเข้ารับการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพทุกกรอบสามปี โดยในแต่ละรอบต้องมีจำนวนชั่วโมงในการอบรมไม่น้อยกว่า 27 ชั่วโมง และต้องเป็นกิจกรรมที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง โดยในแต่ละปีจะต้องเข้ารับอบรมหลักสูตรการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2549: ออนไลน์)

จังหวัดลำพูน เป็นจังหวัดที่มีเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือตั้งอยู่ โดยมีบริษัทต่าง ๆ เข้ามาลงทุนทั้งในเขตและนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ทำให้มีธุรกิจต่าง ๆ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากและส่งผลทำให้ผู้ทำบัญชีมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามลำดับด้วย ทั้งนี้ผู้ทำบัญชีจะต้องจัดทำบัญชีเพื่อนำเสนองบการเงินให้แก่ผู้บริหาร พร้อมกันนั้นจะต้องนำส่งงบการเงินให้แก่หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลสถานประกอบการ อันได้แก่ กรมสรรพากร และกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันนี้ กรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้ออกประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชี ทำให้ผู้ทำบัญชีจะต้องเข้ารับการอบรมพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพตามประกาศของ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ซึ่งในปี 2549 งานกำกับผู้ทำบัญชี สำนักกำกับดูแลธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ได้ตรวจสอบพบว่าผู้ทำบัญชีบางรายไม่ได้แจ้งการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพของปี 2548 หรือแจ้งแล้วแต่แจ้งจำนวนชั่วโมงในการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพต่ำกว่า 6 ชั่วโมง ทำให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้ออกจดหมายแจ้งเตือนผู้ทำบัญชีในเรื่อง แบบชี้แจงการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชี ซึ่งทำให้ผู้ทำบัญชีจะต้องปฏิบัติตามประกาศของ กรมพัฒนาธุรกิจการค้าอย่างเคร่งครัด (ธรรมนิติ, 2549: ออนไลน์)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของ ผู้ทำบัญชีในจังหวัดลำพูน ที่มีต่อการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชี เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการอบรมพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของผู้ทำบัญชีในจังหวัดลำพูนต่อการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชี

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

ทำให้ทราบถึงทัศนคติของผู้ทำบัญชีในจังหวัดลำพูนต่อการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชี

นิยามศัพท์

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและพฤติกรรมที่ผู้ทำบัญชีมีต่อการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพ

ผู้ทำบัญชี หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ไม่ว่าจะได้กระทำในฐานะเป็นลูกจ้างของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือไม่ก็ตาม (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2549: ออนไลน์)

การพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพ หมายถึง กิจกรรมที่เพิ่มพูนความรู้หรือทบทวนความรู้ให้แก่ผู้ทำบัญชีเพื่อทำให้การปฏิบัติงานด้านบัญชีมีการพัฒนาและก้าวหน้าต่อไป